

רע"פ 3563/15 - נגיב שחאה, מורים מעדי, ניזאר נאטור, לביבה בולוס
נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3563/15

כבוד השופט א' שהם

לפני:

- המבקשים:
1. נגיב שחאה
  2. מורים מעדי
  3. ניזאר נאטור
  4. לביבה בולוס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט
המחוזי בחיפה, בעפ"ת 62412-09-14, מיום
6.4.2015, שניתן על-ידי כב' השופט כ' סעב

עו"ד טועמה עודה; עו"ד עפו שחאה
בשם המבקשים:

החלטה

1. לפניה בבקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי בחיפה, בעפ"ת 62412-09-14 (כב'
השופט כ' סעב), מיום 6.4.2015, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום לטעורה
בעכו (להלן: בית המשפט לטעורה), שניתנה במסגרת תת"ע 1076-11-13; תת"ע 4601-01-14; תת"ע

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

רקע והליכים קודמים

2. נגד כל אחד מהמבקשים הוגש כתוב אישום, המיחס לו נהיגה בנסיבות מופרצת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"ה-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"). מעובדות כתבי האישום שהוגשו נגד המבקשים, עולה כי, המבקשים נהגו בכביש בין-עירוני בצומת הכבישים 70 ו-8533, הידוע כצומת ג'וליס, בנסיבות החורגת מן המהירות המותרת - שהוא 80 קמ"ש. רכבו של המבחן 1 צולם כשהוא נוסע במקום במהירות 128 קמ"ש; הרכבו של המבחן 2 צולם כשהוא נוסע בנסיבות של 126 קמ"ש; רכבו של המבחן 3 צולם כשהוא נוסע במקום במהירות של 130 קמ"ש; ורכבו של המבחן 4 צולם כשהוא נוסע במקום במהירות של 125 קמ"ש.

3. העובדות שאין שונות בחלוקת: הכביש שבין צומת טל אל ובין צומת ג'וליס הינו דרך בין עירונית, ומהירות הנסעה המותרת בו הינה 80 קמ"ש.

מוסכם על הצדדים, כי מצומת יסיף עד לרמזוור הכניסה לכפר ג'דידה - מכיר קיימן גדר הפרדה בניו, שעלינו תמרור המורה על מהירות מרבית של 70 קמ"ש. מצומת ג'דידה- מכיר עד צומת טל-אל, מוצב גדר הפרדה בחלק הראשון בלבד, כאשר לקרהת סוף הדרך, ועד לצומת טל אל קיימן קו הפרדה רצוף ללא גדר הפרדה. בקטע כביש זה מוצב תמרור המורה על מהירות מרבית של 70 קמ"ש.

עוד מוסכם, כי מצומת טל-אל ועד לצומת ג'וליס - ירכא, קיימן נתיב תחבורה אחד לכל כיוון, עם קו הפרדה רצוף כש מהירות המותרת בו היא 80 קמ"ש, וזאת עד למרחק של 170 מטר (להלן: הקטע הספציפי), לפני הרמזוור שבצומת ג'וליס - ירכא. לפני הרמזוור, המוצב בצומת ג'וליס, במרחק כ- 14 מטר, קיימן תמרור אזהרה נוספת המצביע על עובדות בכביש בעוד כ-800 מטר.

אחרי צומת ג'וליס, במרחק שבין 90 עד 100 מטר, קיימן תמרור של מעבר לנטיב אחד, כשלפניהם - (כוון נסעה מדרום לצפון), ובהמשך קיימן שטח הפרדה באורך 140 מטר נוספים - (שטח בו מותקנת מערכת הרמזורים שכיוונם מצפון לדרום). מתחילת שטח הפרדה שמצוין לפני צומת ג'וליס - ירכא ועד אחרי הצומת - בואכה לכניסה לכפר יסיף - אין תמרור המגביל את המהירות במקום - מדובר בשטח בין עירוני, זאת עד לכניסה לכפר יסיף.

4. ביום 16.8.2014, קבע בית המשפט לתעבורה, לאחר ששמע את טענות הצדדים, ובחן את חווות הדעת ההנדסית שהוגשה מטעם המשיב, כי "אני מקבל את עדמת הסגנון, דוחה את עדמת המדינה וקובע כי המהירות המותרת במקום הינה 90 קמ"ש [...]" לפיכך, כל העבירות הרלוונטיות צrüיכות היו להיות מסווג ברירת משפט ולא עבירות מסווג זמנה לדין". בהתאם לכך, הורה בית המשפט לתעבורה כי כתבי האישום בעניינים של המבחןים 2-4 יבוטלו, ובמקומם תהא המשיב רשאית להציג להם הودעתה קנס, ואילו בעניינו של המבחן 1, נקבע, כי "יגשו הצדדים הסדר בהתאם להחלטה דנן, וזאת בתור 30 יומם".

5. המשיבה ערערה לבית המשפט המחויז בchipה על החלטתו של בית המשפט לטעורה, ביום 6.4.2015 קיבל בית המשפט המחויז את ערערה. בפתח פסק הדין עמד בבית המשפט המחויז על הסוגיה הדורשת הכרעה שהיא - מהי המהירות המותרת בזמן ג'ולים, וליתר דיוק, מהי המהירות המותרת בקטע הספציפי שבו נסעו המבקרים, שכן קביעת המהירות המותרת משליכה על סוג העונש שיטול בצדה בשל הנסיעה ב מהירות מופרשת והעולה על המותר באותו מקום; אך שנסיעה ב מהירות שאינה עולה על 40 קמ"ש מעלה המהירות המותרת, בדרך שאינה עירונית; תביא לחיב הנג בתשלום קנס - דוח ברירת משפט; ואילו נסעה ב מהירות של 40 קמ"ש או יותר, מעלה המהירות המותרת באותו מקום, תביא להגשת כתב אישום לבית משפט לטעורה וזמן הנג לדין כפי שנעשה בעניינים של המשיבים". ביום 25.1.2015, ערך בית המשפט המחויז בחיפה, לבקשת הצדדים ובנוחות בא-כוחם, ביקור באותו מקום. בית המשפט המחויז בחר את הסוגיה לאורן של תקנות 54(א) ו-54(ו) לתקנות התעורה, ולאחר פרשנותם של המונחים "דרך" ו"שטח הפרדה בניוי", ולאחר זאתקבע כי: "דין הערוור להתקבל כי הרי מכל אלה מתבקש הקביעה שה מהירות המותרת באותו מקום היא 80 קמ"ש ולא כפי שקבע בית המשפט לטעורה".

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשת לרשות ערעור נתען, כי עניינים של המבקרים מעורר סוגיות עקרוניות "בעניין מה מגדר התנהגותם של הנגים על הכביש". לטענת המבקרים, הכרעתו של בית המשפט המחויז יצאת בלבול וחוסר וודאות בקרב הנגים, ועשיה להוביל להעמדתם לדין, על לא עוזל בכפם. בנוסף, טוענים המבקרים כי שגה בית המשפט המחויז בפרשנות שנתן למונחים "שטח הפרדה בניוי", "דרך", ו"צומת".

דין והכרעה

7. לאחר עיון בבקשת רשות ערעור ובנספחה, נחה דעתינו, כי אין מקום ליתן רשות ערעור במקרה זה. הלכה מושרת היא, כי בבקשת רשות ערעור בפני בית משפט זה "בגנול שלישי", מתכבלנה במסורת, ורק במקרים המעוררים שאלת משפטית נכבה וכבדת משקל, או סוגיה ציבורית רחבות היקף, וכן במקרים חריגים ביותר של חשש לעיוות דין כלפי המבקר או משיקולי צדק כלפי (**רע"פ 15/2039 גורייב נ' מדינת ישראל (2.4.2015)**; רע"פ 1078/15 קרכי נ' מדינת ישראל (15.2.2015); רע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.1.2015)). למרות האצתלה המשפטית שאotta מנסה בקשה זו לעות, לא מצאתנו, כי המקרא שלפני עונה על אמות המידה שנקבעו למתן רשות ערעור, ולפיכך, נחה דעתינו כי יש לדחות את הבקשה, מטעם זה כשלעצמם.

8. יש לציין, כי הטענות שמעלים המבקרים, בבקשת לרשות ערעור, כבר נדונו על-ידי שתי ערכאות שיפוטיות, ובנסיבות דנן, אין הצדקה לדון בהן בפעם השלישייה, במסגרת ערעור לבית משפט זה. עוד יזכיר, כי קבלת הבקשה תחייב את התערבותו של בית משפט זה בקביעות עובדיות אשר נעשו על-ידי הערכתה הדינית, כפי שציינתי ב**רע"פ 13/1587 פלוני נ' מדינת ישראל (6.3.2013)**:

"כל ידוע הוא, כי ערכתה הערעור לא תעריך במצבו עובדה ומהימנות, אשר נקבעו בידי הערכתה המבררת, אלא במקרים חריגים ומוצמצמים [...] רבות נכתב על יתרונה של הערכתה הדינית השומעת את העדים ויכולת לתרור באופן שיור אחר "אותות האמת" שנתגלו בעדויות, ולהסביר מהם מסקנות בדבר מהימנות"

הדברים הללו נאמרים, ביתר שאת, כאשר מדובר בתקיפה של ממצאים עובדיתיים בפני עצמה שלישית, וזאת לאחר שבית המשפט המחויז ערך ביקור במקום האירוע, בנוכחות באי-כח הצדדים ונציגי משטרת; ערך פרוטוקול ביקור במקום; וערך שרטוט ידני, עליו חתמו הצדדים, המתאר את המצב הקיים במצב ג'ולייס ובקטע הספציפי שבו נסעו, לכוארה, המבוקשים במהירות מופרשת.

.9 אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחתה בזאת.

ניתנה היום, כ' בסיוון התשע"ה (7.6.2015).

שפט
